

Koos Meinderts & Sietse Muis

Een **Zee**
van
papier

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Otis hoeft je nooit te zoeken, hij zit waar hij altijd zit, op pagina 137, verdwaald in een boek, opgetakeld uit de verhalenput voor zijn huis.

Otis heeft genoeg aan zichzelf en aan de boeken die hij leest: avonturenverhalen over luchtballonnen en zeilschepen, sprookjes over

prinsessen en molenaarszonen, mythes over Helden en Goden, verhalen van ridders en robots, gedichten over heimwee en verlangen.

Als hij leest verdwijnt hij in het boek en is hij in zijn eentje alles en iedereen tegelijk, is hij Jan en alleman en ook zijn zusje.

Op een mooie dag als Otis naar de put loopt voor een nieuw verhaal, takelt hij geen boek omhoog, maar een meisje, donker en mooi. Hij kent meisjes alleen van plaatjes in boeken. Dit meisje is echt, ze ruikt naar rijpe appels.

Charlie heet ze, ze woont een paar pagina's terug, in haar eentje, op een plek waar nooit iets gebeurt en waar niets en niemand langskomt.

‘Ik ben weggelopen,’ zegt Charlie. ‘Ik wil de wijde wereld in, avonturen beleven. Ga je mee? Jij bent ook maar in je eentje.’

‘Wie leest is nooit alleen,’ antwoordt Otis.

‘Verhalen zijn niet echt,’ zegt Charlie. ‘Wij zijn echt, kom.’

Otis aarzelt.

‘Durf je niet?’ vraagt Charlie.

‘En mijn boeken dan?’

‘Die zitten in je hoofd,’ zegt Charlie. ‘Kom mee.’

Ze pakt Otis bij de hand en trekt hem mee de wijde wereld in.

Charlie en Otis klimmen over heuvels,
klauteren over beekjes, raken verdwaald in
een bos, rusten uit op een warme steen in de
zon en trekken steeds verder de wijde wereld
in tot ze bij een viersprong komen.

Ze kunnen kiezen tussen omhoog, omlaag,
heen en terug.

